

foreffrevet i Loven. Jeg skal slutte med at udtale, at jeg kan tiltræde Udvalgets Forslag om Stærkelsen af det Beløb som er foreslaaet tilstaaet Dr. Møller, men jeg henstiller til det ærede Udvalg, om det ikke til 2den Behandling vil fravige den Beslutning, som det nu er kommen til, og indstille til Thinget at vedtage Loven saaledes, som den er forelagt af mig, kun med en Nedsættelse af Beløbet fra 250 Rd. til 200 Rd. Foraa vidt man som det er udtalt af den ærede Ordfører derved har villet tydeliggjøre den ringe Adkomst, som Dr. Møller efter Udvalgets Mening skulde have til Pension, og villet opstille dette som et advarende Exempel, hvor jeg, at der i denne Retning er staaet mere end Tilstrækkeligt ved de Behandlinger, som denne Sag er undergaaet, herhaade sit forrige og i denne Session. Det er, altsaa mere i for Principets Skyld, som jeg henstiller til det ærede Thing, som det vil vedtage Loven i Overensstemmelse med Pensionslovens Bestemmelser.

Søren Jørgensen: Naar jeg har begjært Ordet, saa er det egentlig for at klare min Stilling til denne Sag. Lidt nærmere end det er staaet i Betænkningen. Man vil jo se af Betænkningen, at det her er en meget kold anbefaling, som der er givet Dr. Møller, og jeg vil sige, at jeg for min Part har været meget i Fortægenhed med, hvorledes jeg skulde stille mig til denne Sag, idet jeg har stor Betænktheds ifke alene ved at give Pension, men ogsaa ved at give Understøttelse til Dr. Møller. Sagen er jo den, at der i Virkeligheden er fremkommet Noget imod Dr. Møller, som tyder her paa, at han har villet modtage ulovlige Gaver. Ganske vist har han negtet dette, og der er intet juridisk Bevis fremkommet derfor, men, naar en Mand een Gang har talt Usandhed, saa har man Bausfæltghed ved at tro ham siden, og det kan ikke negtes, at dette har Møller gjort overfor Retten, idet han nemlig med Hensyn til den omtalte Rekrut negtede at have behandlet ham saaledes, som det blev paastaaet. Hændt der at Virkeligheden var Vidner tilstede, hvorefter Dr. Møller dog vistnok ikke kunde være uvidende,

men efter at Vidnerne vare afhorte, vedgik han, at han havde behandlet den nævnte Soldat som anført i Betænkningen. Det vil altsaa ses, at der er al Sandsynlighed for, at Dr. Møller vilde have negtet det, hvis der ingen Vidner havde været. Nu er det godgjort, at der er Noget, der taler for, at Dr. Møller har modtaget ulovlige Gaver, men herpaa er der ingen Vidner, og da han negter det, er der altsaa ikke fremkommet noget juridisk Bevis i den Henseende. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det er beklægtigt, naar en Sæge, der er sat til, at være en Hjælper for Soldaterne, i Stedet derfor bliver dem en Plage, og jeg har derfor haft megen Betænktheds ved at gaa ind paa at bevilge Dr. Møller enten Pension eller Understøttelse, men naar jeg alligevel er gaaet med det øvrige Udvalg, saa vil jeg sige, at det ingenlunde er af den Grund, at han er en fattig Mand og har en stor Familie, thi hvis vi skulde give alle dem Understøttelse af Statskassen, som have en stor Familie og sidde i trængende Omstændigheder, saa vilde det vistnok vise sig, at det vilde blive en altfor stor Mængde, men det er af Hensyn til den Afstemning, som forelaa ifjor. Vel er der endnu ikke fremkommet noget juridisk Bevis for, at Dr. Møller har modtaget ulovlige Gaver, men der er dog fremkommet en stærk Mistanke derom, som er bleven bestyrket. Jeg kan ikke lade være at se hen til den Afstemning, som foregik i Thinget ifjor. Hvis nu Udvalget ikke var blevet enig, og f. Ex. Halvdelen — eller hvor Mange det nu maatte være — havde foreslaaet, at Dr. Møller skulde have den Pension, som er foreslaaet i Lovforslaget, saa frygter jeg for, at jeg vilde være bleven et Mindretal, men nu derimod ere vi blevne enige om at stille Sagen rent og klart frem for Thinget, og det beror nu paa det ærede Thing, om det vil følge Udvalget. Nu veed jeg nok, at der er dem, som mene, at man har været meget haard imod Dr. Møller, naar man tager Hensyn til, hvad der tidligere er staaet med det Slags Folk, som have begaaet Misligheder, men jeg vil da sige, at hvis man forhen har givet dem Pension, saa er det nu paa Tiden at komme bort deraf og komme ind